Җырлы-биюле уен «Куш кулым».

Урман буйларына менәм
Урман буе ямьлегә.
Бир кулыңны,
Мин дә бирәм,
Дус булырга мәңгегә.
Менә сиңа уң кулым,
Менә сиңа сул кулым.
Уң кулым да, сул кулым,
Менә сиңа куш кулым.
Алма бакчасына кереп,
Алма ашыйсым килә.
Син алмасы, мин чәчәге
Булып яшисем килә.

Бергәләп өйрәник

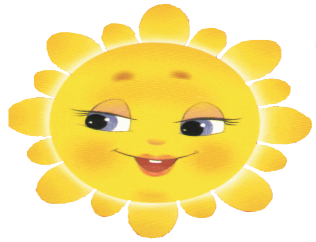

Күз

Әти-әниләр өчен методик ярдәмлек

(6-7 яшь)

Мәкальләр

Көз бай булма, яз бай бул.

Көз кычкыра: «Уңдырам»,— дип, ә яз әйтә: «Тукта әле, мин нәрсә әйтермен»,— дип.

Көзге көн ул бала кебек: әле көлә, әле елый.

Күз өчен яз яхшы, авыз өчен көз яхшы.

Көзге көннән язгы төн яхшы.

Көзге юлга кием ал, язгы юлга азык ал.

Көз җитте

Киң болыннарда,
Урман-кырларда
Агачлар, гөлләр
Кибеп сулдылар.
Уйсу җирләрдә,
Елга, күлләрдә
Көзге салкыннан
Сулар туңдылар.
Көннәр суынды,
Чишмәләр тынды.
Безне калдырып,
Кошлар да китте.
Кошлар шикелле
Бергә гөр килеп,
Мәктәптә укыр
Вакытлар җитте
Муса Җәлил.

Сүзле уен «Көз»

- И балалар, күрегез,
Тышта әнә килде көз.
- Әйе, әйе, күрәбез,
Көз килгәнен беләбез.
- Я әйтегез, сөйләгез,
Ничек килә икән көз?
- Кошлар оча көньякка,
Канат кагып еракка.
Аюлар өн казыды,
Бик тирән итеп базны.
Балыклар да тындылар,
Су төбенә чумдылар.
Агачлар ялангачлар,
Җилләрдә чайкалалар.
Тик безгә күңелле көз,
Без бакчага йөрибез